

Publicerad 2006-03-26 19:33 av Ord

*trädkronorna blir aldrig lägre, nysnön aldrig yrigare
än den där gryningen, då du svept min oskuld till historien*

Oskuld

Vi ritade bläckhjärtan i fodralet jag å du
fyllde dem med våra namn och närhet
vi sjöng Bruceord som de vore våra
läste sagor ur vårt kommande liv
medan huden brände av förväntan
och blodcirkulation

minns hur du jagade nerver till flykt
med din gitarr och Fredrik Åkare
minns självkänslan som jublade
när du tecknade min kropp i blyertsuggor
där jag låg välkommet naken i ditt flickrum

minns det magiskt vackra i ditt lugn
när du oblygt lät mig makro-se
på ljuslågors fladdrande sken
i skiraste blygdehår

pojkenes fotspår var redan översnöade
då mannen lämnade sina första
hoppandes mot stjärnorna
och den väntande bussen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ord med Poeter.se id #5133 innehar upphovsrätten